

Christus schrijft door zijn Geest Gods wetten in je hart.

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet (Sela)
 2. Antwoordlied: Opwekking 244 (Welzalig de man die...)
 3. Zingend eigen maken van de wet:
Gezang 176b (wisselzang: AMVA...)
 4. Gebed
 5. Lezen uit de Bijbel: Hebreeën 8
 6. Lied: E&R 182 (Zing met ons mee - schoollied)
 7. Lezen van de tekst: HC Zondag 34
 8. Preek
 9. Amenlied: Opwekking 687 (Heer wijs mij uw weg)
 10. Bevestiging ouderling
Na de opdrachten zingen: Psalm 51 : 5
 11. Gebed met voorbeden en gezongen onze Vader
 12. Lied: Psalm 135 : 3, 8
 13. Collecte
 14. Slotzang: Psalm 135 : 11, 12
 15. Zegen

<klik 1 > Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes,

Valt er in de kerk nog wat te beleven? Of slaat de verveling toe? Eind september 2016 verscheen er in het ND een artikel van de hand van *ds. Kees van Ekris* - PKN predikant te Zeist - met de titel: "*Besprek verveling en vermoeidheid in de kerk.*" <klik 1-1 >

Ik citeer even een gedeelte van dat artikel. "*Een vorm van verveling belaagt (...) de christelijke gemeente van vandaag. Wie in een gemeente meeleeft en soms ook iets van de eigen ziel weet, kent er iets van:*

De vreemde (...) uitgeblustheid die je soms ineens kan overvallen. De sleetsheid in het geestelijke leven. Je verlangt naar God, heel diep, maar zoveel slaat dat verlangen steeds dood.

Verveling heeft iets te maken met ontworteling en ondervoeding, met voedsel dat de ziel niet voedt." Daarna wordt er gewezen naar feel good-preken en kindernevendienst-theologie.

Even verder schrijft hij: "*Vaak denk ik: de druk is te groot. De druk op kerk-zijn om die sluwe atmosfeer van verveling te doorbreken en te overwinnen. De druk op de beleving, om een levende christen te zijn die bijna in z'n eentje deze sferen moet kunnen weerstaan.*

De druk op de discipline, om zelf een standvastig getuige te zijn in dode tijden. De druk op de preek en de prediker om vrolijk en bevlogen, diepzinnig en praktisch de crisis tegen te moeten spreken.

We begrijpen de theologie die deze druk intensificeert: meer discipline, meer beleving, meer kekke christenen. (...) Ons bange vermoeden is dat 'meer' uiteindelijk tot een grotere ongevoeligheid leidt. Meer 'kick' werkt misschien op korte termijn, maar gaandeweg is steeds meer 'kick' nodig om dezelfde mensen nog te raken."

De zin: "De druk op de beleving, om een levende christen te zijn..." raakte mij diep. Terwijl ik mij realiseerde dat er een drieluik voor de huisbezoeken was verschenen onder de titel "Belijden en beleven." [<klik 1-2>](#)

En de vraag kwam bij mij op: Begeven we ons daarmee niet op een gevaarlijk pad? - Leidt meer beleving ook bij ons tot meer verveling? Gelukkig wordt in de folder de beleving gekoppeld aan het belijden.

Ook ds. Van Ekris wil de verveling en vermoeidheid bestrijden met de belijdenis. In zijn artikel verwijst hij met name naar de belijdenis van de uitverkiezing. Zeg maar: naar de Dordtse Leerregels. Wat ook in het drieluik gebeurt.

Ook de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Heidelbergse Catechismus kunnen ons helpen. Bij voorbeeld het derde deel van de catechismus, dat over de dankbaarheid. Het begint met de wedergeboorte en de bekering. Daarna komen de wet en het gebed aan bod.

We zijn nu toe aan de behandeling van de wet. De leefregel voor Gods volk. Als het om beleven gaat... Valt er in de kerk - de gemeente - nog wat te beleven? Als we naar de wet van God luisteren, dan zul je nog eens wat beleven!

Ik breng u het evangelie van de wet onder het thema: [<klik 2>](#)

Christus schrijft door zijn Geest Gods wetten in je hart.

- Drie dingen:
- a) de wet komt na de bevrijding
 - b) de wet wijst ons de juiste richting
 - c) de wet zorgt voor geloofsbeleving

a) na de bevrijding [<klik 3>](#)

Het is de tweede keer dat "de wet" in de catechismus ter sprake komt. De eerste keer was in zondag 2 in het gedeelte over onze ellende. Deze keer - en nu veel uitgebreider - in het deel over "onze dankbaarheid". [<klik 3-1>](#)

Het nadeel van die benaming van dat deel van de catechismus is, dat de indruk gewekt wordt, dat wij nu aan de beurt zijn. We leerden onze ellende kennen. We hoorden van onze verlossing. En nu moeten we dankbaar zijn.

Maar zondag 32 wilde ons juist leren, dat het zo niet zit. Wij leren daar, dat Christus na onze bevrijding doorgaat met onze vernieuwing. [<klik 3-2>](#) Precies wat we in de bijbel

leren. In de profetieën van Jeremia en Ezechiël. De schrijver van de brief aan de Hebreeën grijpt daarop terug.

Ik heb het in het thema van deze preek samengevat. "*Christus schrijft door zijn Geest de wetten van God in je hart.*" Het gaat dus om het voortgezette verlossingswerk van Christus. [<klik 3-3>](#)

Hij bevrijdt je niet alleen van de zondesschuld. Hij bevrijdt je ook van de zonde zelf. Je bent niet langer een ellendig zondaar, maar een verlost christen. Je leeft niet langer voor jezelf, maar voor God. Je leeft niet meer onder de heerschappij van de duivel, maar onder die van Christus Jezus.

Eigenlijk is het onbegrijpelijk dat er een misverstand over de functie van de wet heeft kunnen optreden. De wet begint immers met het evangelie van de bevrijding. "*Ik ben de HEER, uw God, die U uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd.*"

De wet is dus geen voorwaarde vooraf. [<klik 3-4>](#) Je moet niet eerst de wet volbrengen om verlost te kunnen worden. Dan zou de bevrijding van jezelf afhankelijk worden. Nee. De wet is het onontkoombare gevolg achteraf. Omdat je bevrijding helemaal van God afhangt.

God gaf zijn volk zijn wetten niet in Egypte. Hij gaf ze nadat Hij zijn volk uit die ellende had bevrijd. De wet kreeg duidelijk een plaats in het kader van de bevrijding die al had plaatsgehad.

Dat is in Christus niet anders geworden. Nadat Christus ons door zijn Geest en Woord tot geloof in Hem heeft gebracht. Nadat wij in Hem onze Redder en Bevrijder hebben leren kennen. "*Die ons uit alle heerschappij van de duivel verlost heeft.*"

Daarna gaat Hij verder - net als God dat bij Israël deed - met ons het verlostte leven te leren. Het leven in de vrijheid. De vrijheid van Christus. Leven dat niet meer de druk van de slavernij, de verslaving aan de zonde, kent.

Het is bevrijd leven. Gekenmerkt en gekleurd door "*lust en liefde om naar de wil van God in alle goede werken te leven*". En de zonde? "*Die haten en ontvluchten we hoe langer hoe meer.*" (Denk aan zondag 33.)

b) de juiste richting [<klik 4>](#)

Gods wetten. De tien geboden. In het verleden heb ik er over gesproken als over de verkeersregels [<klik 4-1>](#) voor het verbondsverkeer met God. Ook voor het onderling verkeer van mensen. Het gaat over geboden en verboden.

Het gevolg van dat spreken kan maken dat je een hekel aan de wet krijgt. [<klik 4-2>](#) Net zo goed als je een hekel hebt aan borden met "*maximum snelheid 70 km per uur*" op de snelweg. Dat schiet niet op. De geboden en verboden van God beperken je in je vrijheid...

Daarom wil ik het nu eens anders zeggen. Daarbij loop ik het gevaar dat er een aantal (vooral jonge) mensen in de kerk gaat afhaken. De mensen die van mening zijn dat 010 meer is dan een code. Een gewaarschuwd mens telt voor twee...

Als je in een uithoek van Nederland bent. Bij voorbeeld in 050. Voor wie het niet weet, dat is het netnummer van Groningen. Dan staat daar op de bewegwijzering van Rijkswaterstaat al de plaatsnaam Amsterdam. [<klik 5>](#)

Misschien weet u wel dat dankzij de grote Joodse bevolkingsgroep van vóór de oorlog, deze stad ook de bijnaam Mokum heeft gekregen. [<klik 6>](#) Mokum komt uit het Hebreeuws. *Maqoom*. Wat plaats of stad betekent.

Feitelijk wordt Amsterdam daarmee aangeduid als De Stad. Modern gezegd: *'The place to be'*. Helaas vinden tal van toeristen uit binnen- en buitenland dat ook. Maar dan vaak om de sfeer van drugs en seks...

Wat dit met de wet van God te maken heeft? De wet is om zo te zeggen Gods bewegwijzering naar de stad van God. Naar het koninkrijk van God. Waar je ook bent. Steeds kom je de richtingwijzers van God - zijn geboden - tegen. Wijzend naar de ware *'place to be'*. [<klik 6-1>](#) Het echte Mokum! De Stad!

Waarom zou je daaraan een hekel hebben? Hoewel... tegenwoordig met alle navigatie-apparatuur heb je bewegwijzering nauwelijks meer nodig. Maar als je apparaat uitvalt is het toch handig, dat de borden je de weg wijzen.

En rij je toch verkeerd? Dan zie je de achterkant van Gods bewegwijzering. Een duidelijke waarschuwing. Je zit fout! [<klik 6-2>](#) Zonder God en zijn gebod komt het niet goed met je.

Het is goed om door God wegwijs te worden gemaakt. Zoals God voor Israël uittrok door de woestijn naar het beloofde land. Zo wijst God ons in Christus door zijn Geest de weg naar het nieuwe Jeruzalem. [<klik 6-3>](#) Het ware Mokum!

Het is iets om dankbaar voor te zijn. Misschien heet het laatste deel van de catechismus wel daarom *"onze dankbaarheid"*. We zijn dankbaar voor de wet en het gebed. Blij dat God ons de weg in het leven wijst. Hoe gemakkelijk zouden we anders verdwalen?...

c) de geloofsbeleving [<klik 7>](#)

Nu nog het derde en laatste. De wet van God zorgt voor geloofsbeleving. In dit punt komt het eerste gebod aan de orde. Het gebod dat ook in deze zondag behandeld wordt. Dat is opvallend. Waarom ook voor dit eerste gebod niet een aparte zondagsafdeling?

Ik vermoed dat dat gebeurt omdat dit het basisgebod van de wet is. [<klik 7-1>](#) De overige negen geboden komen daaruit voort. Hier gaat de wissel in het leven om. Het is voortaan alleen God in je leven.

Elke vorm van afgoderij wordt opgegeven. Naast God is er niets meer waarop je je vertrouwen stelt. Dit is wat de bijbel bekering noemt. Het evangelie van de Heer Jezus Christus wordt dan ook altijd gebracht met een oproep tot bekering.

Lees maar wat Paulus schrijft aan de gemeente in Tessalonika. De eerste brief, het eerste hoofdstuk, de verzen 9 en 10: [<klik 7-2>](#)

"Wij hoeven over (uw voorbeeldig) geloof niets te vertellen; iedereen praat erover hoe wij door u zijn ontvangen en hoe u zich van de afgoden hebt afgewend om u tot God te keren – om hem, de levende en ware God, te dienen en om zijn Zoon te verwachten uit de hemel..."

Wie tot geloof in het evangelie wordt gebracht, krijgt deel aan het eeuwige leven. Het leven waarvan de Heer Jezus zelf zegt: *"Het eeuwige leven, dat is dat zij u kennen, de enige ware God, en Hem die u gezonden hebt, Jezus Christus."* (Joh. 17, 3)

Daarop is het verlossingswerk van de Heer Jezus Christus dan ook gericht. Dat wij de enige ware God, de levende en sprekende God, leren kennen. Kennen zoals Hij zich in zijn Woord heeft bekend gemaakt. [<klik 7-3>](#)

Denk aan Exodus 34 waarin God zijn eigen naam uitroept: *"De HEER! De HEER! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft, maar niet alles ongestraft laat en voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde."*

Deze God vervult je met liefde, blijdschap, geloof en gehoorzaamheid. Een leven van ontzag voor God. Ja, dan ga je nog eens wat beleven. Een totale verandering van je leven. Dan wordt het waar wat in de catechismus zo radicaal en totaal wordt verwoord. [<klik 7-4>](#)

"Ik leer de enige ware God naar waarheid kennen. Ik vertrouw Hem alleen. Ik onderwerp mij aan Hem met alle ootmoed en geduld. Ik verwacht al het goede alleen van Hem. Ik heb Hem met heel mijn hart lief. Ik vrees Hem en eer Hem. Ik geef liever alles en iedereen prijs, dan dat ik ook maar in het minste of geringste tegen zijn wil inga..."

Valt er in de kerk nog wat te beleven? Ja, dankzij Christus door zijn Woord en Geest. Hij schrijft Gods wetten in je hart. Beginnend met het eerste gebod. Dat verandert heel je leven. Het wordt leven dat de moeite waard is. Leven met toekomst.

Zo zijn we samen op weg naar *de stad van God*. Een spannende reis. Een boeiende reis. En Jezus geeft nog reisleiders ook. Ambtsdragers. Dominees, ouderlingen en diakenen. Vanmorgen weer een (of meer) ouderling(en).

Ik wens u (broeders) toe, dat u het ambt met plezier mag dragen. Als Christus Jezus, mee door uw dienst, Gods wetten in onze harten schrijft, dan zullen u en wij nog eens wat beleven. Want dan krijgt God alle eer.

Amen.